

(המשך מעמוד 7)

רעיון מכובד. תנועת ר"ץ לא הראתה מעולם כל נטייה לפרוש מתחומי הקונסנוס הלאומי, אף שהיא נמצאת בשוליו. המצע החדש מוכיח כי הקונסנוס השתנה. לפחות לדעת שול-מית אלוני, יוסי שריד וחבריהם, רעיון המשאומת עם אש"ף והקמת המדינה הפלסטינית לצד ישראל מקובל כיום על ציבור גדול, באגף השמאלי של הקונסנוס. הוא הפך "מכובד".

דוני חיים מסך הברזל

משולש מסוג חדש: נבר. אשה והשגרירות האמריקאית

זהו סיפור קשה, מוזר, על התערבותה של מעצמה גדולה — ודווקא ארצות-הברית — בחיים הפרטיים של ניסן שפירא. שפירא נשוי עם סוון, יהודיה אמריקאית. לזוג שתי בנות קטנות. הוא טכנאי מטוסים בארלונ. היא עקרת בית. הם גרו בחולון. זהו 10 שנים הם נשואים. חייני שואין קשים. מריבות אינסופיות. כע"ס גלויים וסמויים. לידת הבנות החי ריפה את האיבה. ומעל לכל: הוריה של סוון הפצירו בה לנטוש את הארץ הרחוקה והזרה ולשוב הביתה, אל מישפחתה וארצה. ניסן שפירא אינו מוכן לרדת. כאן נולד, כאן חייה וכאן ימות, הוא אומר שוב ושוב. דבקונו בארץ, כמו גם חיינישואיו

אם סוון שפירא עצה לחטוף...

הכושלים, גרמו לדראמה שהתרחשה בלא ידיעתו. אין אשרה. לפני חצי שנה יצא שפירא לשרות-מילואים. חופשה קצרה בבית עברה בשלום, כמעט בשלווה. שפירא חזר לבטיסו. ימים אחדים אחר-כך ארזה סוון את כל הפציה, נטלה עימה כל דבר שעלול היה להפוך מזכרת לגעגועיו של בעל, וטסה עם ילדותיה לארצות-הברית. שפירא הופתע. כשביקש לשוחח עימה בטלפון, סירבה. כשביקש לטוס לארצות-הברית כדי לשדלה לשוב אליו או ליתול חלק בדיונים המיש"פטיים, נתקל במסך ביורוקרטי קשה, אכזרי, של המעצמה האמריקאית. בשנים האחרונות ביקרתי בארץ צוה-הברית כ-10 פעמים. כשפג תוקפה של אשרת-הכניסה, חידשו לי אותה בשגרירות בתל-אביב באופן אוטומטי, בלי לשאול שאלות.

סוון לקחה עימה את הדרכון שלי. מיד הוצאתי דרכון חדש. בדרוכון הישן עדיין לא פג תוקפה של אשרת-הכניסה. כשניגשתי לשגרירות וביקשתי לחפש את האשרה, הם סירבו. אמרו כי רק אשתי תוכל למלא למעני את הבקשה לאשרת-כניסה. "סיפורי להם מה קורה. אמרתי להם כי היא לא תסכים לעשות זאת. הבית הרתי להם כי הם מנתקים אותי מבנותי. אם לא תניחו לי להיכנס לארצות-הברית, לעולם לא אראה את בנותי, אמרתי.

"הפקידה סגרה את החלון כבעס. (המשך בעמוד 38)

מישרד המישפטיים בודק אם המועמד מס' 2 של תנועת-המרכז עבר על החוק

את מי ייצג נציג הציבור?

מיקי קרצמן, חדשות

נציג פורז עשה שניאה...

או עניין העומדים לדיון במוסד או כור עדה מוועדותיו — יודיע עליך ליד שבראש בכתב או בעליפה מיד לאחר שנודע לו כי התוכנית או העניין הא-ברויים עומדים לדיון... לא יהיה נוכח בדיוני המוסד או הוועדה באותה תוכנית או עניין, ולא יצביע בהחלטה על כל שאלה בקשר אליהם. מי שעבר על החוק — דינו מאסר של שנה אחת.

גרבש טען כי פורז עבר על החוק. העתק ממכתבו נשלח לראש עיריית תל-אביב, שלמה להט, שהעבירו למ-בקהעירייה.

המבקר, הכפוף לפורז, יושבי ראש ועדת-הביקורת, קבע כי

אלי דסלר העולם הזה

המיבנה הבלתי-חוקי הליכים פליליים

ייצוג החברה שבה מכהן וינלס במנהל וכבעל אינו כמו ייצוגו של וינלס אישית, ומכיוון שפורז לא ייצג את וינלס, ומכיוון שהחברה פורקה ביוני 1987, ומאז אין פורז מייצג אותה — הרי בתאריך ישיבת ועדת-בניין-ערים לא היה לפורז כל קשר או נגישות גם לחברה. נדמה כי המבקר נחפו קצת במס' קנותיו. המפרק של החברה הוא חיים עשהאל, שותף-לימשרד של פורז. בדיון וחשבון שהגיש המפרק לבית המישפט על מצב עסקי החברה כ-23 באוקטובר 1987 נמצאת רשימת נושים של החברה, ובה מופיע גם עורך-הדיון אברהם פורז, התובע 30 אלף שקל שכר-סירחה.

מכאן שגם לאחר הפירוק היה לפורז קשר עיסקי עם החברה, בהיותו בעל-חוב שלה.

הבעייה של פורז היא שכאשר רחה את טענות גרבש בתור יועץ מישפטי של הוועדה המחוזית, היה גם עורך-הדיון של החברה השייכת לוינלס, שנגדו התלונן גרבש. הבעייה השניה היא שהשתתף בהצבעה בישיבת הוועדה, שונה בבקשת וינלס.

בשיחה עמי הודה פורז כי עשה שניאה בהשתתפו באותה ישיבה. כך גם אמר לשלמה דורנר במהלך הבדיקה שזוה עושה. יגאל לביב

מסירת ידיעות כוזבות ומתן תצהירי שקר.

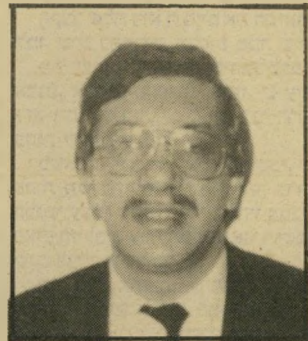
היועץ המישפטי לא היה אלא אברהם פורז, עורך-הדיון של חברת רוון את נלר. המנוהלת עלידי צבי וינלס. גרבש לא נרתע מן התשובה, מה גם שכמה חודשים לאחר-מכן עזב פורז את תפקיד היועץ המישפטי לוועדה, ובמקומו התמנה עורך-הדיון חנו שיקלר. גרבש פנה שוב בתלונה לוועדה המחוזית, והפעם היה היחס שונה לחלוטין.

כ-22 במאי 1984 כתב שיקלר ליועצת המישפטי, שרי אורן, כשם יושבראש הוועדה המחוזית.

הוא הודיע לה כי לפי הד מיימצאים לא היה מעולם דיון.

להשתמש במקום כמיישר-הנהגה נעבור עצמו ושותפו.

כפי שנקבע בתיקי בית המישפט, הוא היטעה את הוועדה המקומית בכך שלא דיווח לה כי הוא הוסיף למיבנה, ששימש מרתף, עוד 50 מטר בנייה, על השבון המיושה

עורך-הדיון גרבש התלונן במישפטה

נהיג תנועת-שינוי, אמנון רובינשטיין, מקפיד על הדיון הנקי, ללא רבב של תנועתו וראשיה. מועמדי התנועה הם ברובם עורכי-דין, רואי-חשבון ובעלי מיקצועות אחרים, שבהם יש חובה להקפיד על שמירת החוק. משום-כך מפליא כיצד הסכימו ראשי שינוי כי למקום השני ברשימתם לכנסת ייבחר אדם שמתנהלת נגדו בדיקה של מיישר-המישפטים, ושהוא עצמו מודה כי עשה שניאה במילוי תפקידו הציבורי.

הבדיקה של מיישר-המישפטים תקבע אם אכן היתה זו רק שניאה או עבירה של ממש על החוק הפלילי, שדינה שנה מאסר.

עברו של אברהם פורז מעורר הש תמומות לגבי השניאה שעשה. הוא עורך-הדיון ידוע זה שנים רבות, חבר מועצת עיריית תל-אביב ויושבראש ועדת-הביקורת שלה. בעבר עמד בראש צוות-ההקמה של הערוץ השני והטי לוויזיה בכבלים. פורז הועדף במקום ה-

ועדה משנה לתכנון ולבניה למרחב תכנון מקומי תל-אביב-יפו פרוטוקול מס' 124 מיום 1 בדצמבר 1987 כי בכסלו חשמי"ח החלטות 7775 - 7784 השתתפו ה"ה:

י. כספי - יו"ר	סגן ראש העיריה
מ. מזר	ח' המועצה
א. טורגובניק, פרופ'	סגן ראש העיריה
פ. אונקובסקי	ח' ההנהלה
ח. בסוק, דר'	ח' ההנהלה
א. פורז	ח' המועצה

פרוטוקול ועדת-המישנה, 1.12.87 השתתפו: א' פורז, חבר-המועצה

מקומות-הנייה למכוניות לדיי רייהבית, ושטח שנועד לחדרי גנרטורים.

הוועדה אישרה את הבקשה והעבירה אותה לאישור נוסף מטעם הוועדה המחוזית. הדבר נודע לדיי הבית, שהתארגנו כראשות אחד הדיירים, עורך-הדיון יחיאל גרבש, שפנה בתלונה על ההטעייה לוועדה המחוזית. תלונה נוספת שלח ליועצת המישפטית של ועדת-בניין-עיר של תל-אביב, עורכת-הדיון שרי אורן. תחת לברוק את התלונה, זו השיבה לו כי עליו להתלונן במישפטה.

16 ביוני קיבל תשובה מהיועץ המישפטי של הוועדה המחוזית, שבה הוסבר לו כי עליו לפנות למישפטה, וכי הוועדה המחוזית אינה "הגוף המתאים לכירור תלונות של מירמה,